

(המשך מעמוד 33)

רוסיה לפני 20 שנה. מה גדולה התלהבותי מארץ-הקודש. היא מצידה נעצה בי מבטים שחציים המלה וחציים לא-נעים, והיתה מפטירה מפעם לפעם בעיברית צחה: "העולים האלה".

הלקוחה, בה טיפלה הספרית מרוסיה, החליטה כי שתקה זמן ארוך מדי ופלטת: "עוד מעט יציפו אותנו לגמרי! אמרים שמאה אלף יהודים קיבלו רשיון-יציאה מרוסיה".

"כל הצרה איתם, זה שמבטיחים להם יותר מדי, והכל על חשבוננו!" קבעה הספרית ללא עוררין.

כשאנחנו באנו לארץ, קיבלנו רק את מגש-הכסף של האתרמן, התערבה בשיחה חובבת-שירה שישבה תחת מכשיר-ייבוש, "מי חלם אז על דירה? באוהלים גרנו, בנשם ובשמש, בלי מים ובלי חשמל, וגם על זה אמרנו יפה תודה-ירבה".

התחלתי מרגישה חוסר נוחות. ככה מדברים על עמי המשולח?

בינתיים התפנה כסא, וישבתי לעשיית תסרוקתי. בעזרת התירגומים של הספרית מרוסיה, עלה בידי המטפלת בי להבין לרצוני וזכיתי לרדת מן הכיסא כשתיסרוקת רוסית למהדרין מעטרת את קרקפתי. כל משך התיספורת לא פנה אלי איש

היהודיה הטובה תירגמה סימולטנית לי עומדים ונוסעים.

"הורסים אותם. הורסים אותם עם ההב"טחות המשוגעות האלה," ציין ממושקף צעיר. "אחר כך יש עוד טענות אליהם, שהם שובתים בשדה-התעופה. ככל אשמה הממשלה עם השקרים שלה!"

לחולון

ברכת

ת הנת-הרכבת-דרום. — אני ניגשתי לקופת-הרכבת לירושלים, ובלי מילה מצידה לקופאי פתק כתוב עברית. בפתק רשומה כתובת בחולון. הקופאי מצידן בי בין הסורגים, בוחן את החיה המשונה שהזדמנה לו, ומפליט באדישות: "עולים".

בינתיים מתאסף מאחורי תור קטן. אני שים מתחילים להאיץ בי.

"את מתכוונת לעמוד שם כל היום?" מתחכם טיפוס של סטודנט.

"לא עברית," אני קורנת לעברו מתוך 2000 שנות גלות.

אנחה אינ-יאונים כללית עוברת בתור. "עולה חדשה".

"שמישהו יסביר לה," מצעק הקופאי לתוך התור, "שלחולון היא יכולה ללכת

אדישות כללית קיבלה את פני העולה הכתבת שניסתה לקשור שיחה עם כמה יושבי בית-קפה דיונופיים.

מכאן ברגל. היא לא צריכה רכבת. טיפוס הסטודנט ניגש אלי ובאדיש צבי רית שבורה מנסה ללמדני כי אין רכבת לחולון. אני ממשיכה להאבק על זכותי להגיע לחולון ברכבת. כשיהודי בגיל העמידה, שעמד עד עתה ושחק, מתערב בשיחה, וברוסית רהוטה מסביר לי כיצד עלי להגיע לחולון. אני שואלת אותו בתי מהון רוסי למה שתק עד עתה. הוא מפטיר במהירות: "אין דבר, כך וכך אתם תמיד מצליחים להסתדר איכשהו." ועובר על פני בתור.

ברנשים

ברוסית טהורה

י יפה מהתר-רצוציות ומתה, ומי אוכזבת קשות מעיי-ישראל, אני מחר ליטה לחזור לדיונוף ולנסות לכפות עצמי בכוח על האדישות הישראלית.

זהו יום שישי אחר הצהריים. קפתי רוול הומה ברנשים וחתיכות משחרר-טרף, אני מתיישבת בהפגנתיות לשולחן של שני זוגות ומודיעה בצהלה: "גבריטי פרוסקי? עולה חדשה. כל ישראל חבי רים!" את שלושת המילים האחרונות אני מסגנת בקושי רב, ובמיבטא אוקראיני.

"ארבעה זוגות עיניים מציצות בי בתדהמה אילמת.

"עולה חדשה. חברים. ישראל," אני ממיי שיה בהצגה. "אליונורה פטרוב," אני מצביעה על עצמי, "ואתה?" אני שולחת אצבע לתוך הגבר הסמוך. "רפי שאולי," הוא עונה בקול ענות חלושה. למרות שהוא בכלל לא רפי שאולי יהודע ממנדוטי.

אני ממשיכה לפטפט במהירות בתערוכת של רוסית, אידיש ועברית רצועה. בהדרגה הם מתעלמים ממני לחלוטין.

חוזרים לשיחתם הקודמת, כאילו לא התיקיימתי כלל ליד שולחנם. אני משתתקת מתכווננת בהם עוד דקות מיספר, וקמה. בלתי משם יש בראשי רק מחשבה אחת. לחזור מהר הביתה, ולהוריד את בגדי-הקלון האלה.

אני לא יכולה יותר. זה אסון להיות עולה חדש!

במילה טובה. דוברת-הרוסית הסתפקה בתור הוראות לתסרוקת. הופעתי עוררה את כל נשות המקום לדיון סוער על מה שמקבלים העולים, שהן לא קיבלו בשעתו, וכמה שזה לא מגיע לחדשים.

שארמוטה

מרוסיה

ה זכתי לאורכי של פסו-דיונוף, זורקת מבטי ריעות ואחוה לכל עבר, כששלושה מזדגפים צעירים, בכלוריות עבותות ומכנסי צינור, הבחינו בקיומי.

"תראה עליה. על השארמוטה. תראה איזה מגן-דודיד לובשת. וואלה, עולה חדשה! מרוסיה. רואים לפי השערות."

"חושבת עצמה היהודיה היחידה בדיוני-גוף," סייע רעהו, "עם המגן-דודיד הזה." "אולי לא?" מיהר השלישי להוסיף, "גם אתה מקבל מחר אוטו עם מיסטר-לבן וטלוויזיה בלי מכס?" ולהדגשת דעתו נעץ יריקה עסיטית לרגל.

נמלטתי במהירות לתחנת-אוטובוס סמוך כה, וזינקתי לראש התור.

"גיברת, יש תור," מיהרה זקנה תותבת-שיניים לציין בצדק.

"מה זה פה, רוסיה?" התקרב אלי גברי תן אליים.

"לא עברית, לא עברית," שיננתי להם. "אה, היא עולה חדשה," נתרצתה הוקינה, "טוב, תנו לה לעמוד. מיסכנים, סבלו כל-כך רבה, צריך להתחשב בהם קצת."

לתדהמתי, לא ניסה איש לחלוק עליה. האוטובוס הגיע. עליתי, עברתי על פני הכרטיסן ונכנסתי פנימה.

"הלו, הלו מה עם הכסף?" שמעתי את נציג-דן משחולל מאחורי. מישהו ניסה להסביר לו כי אני עולה-חדשה.

"אז מה?" רתח הכרטיסן, "זה נותן לה מינוי-חינם באוטובוס?"

יהודיה טובה ניגשה אלי, ובאדיש מל-וה ברמוזים שקופים הסבירה לי כי צריך לשלם.

"מה?" נדהמתי, מנסה לשמור על הבעה טבעית, "זה לא בחינם פה? ברוסיה סיפרו לנו שהכל כאן בחינם!"

נוסחה מדעית חדשה
BIO tayalysin

- בקבוק חדש
- גדול יותר
- חסכוני יותר

קצ לקשקשים

- * מונע נשירת שער
- * מחזק את השורשים
- * ממריץ גידול השער

BIO tayalysin

זה יוקי-זה Tayalysin

העולם הזה, שבו עוון החדשות הישראלי המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • הדפוס החדש "בע"מ • רח' בן-אביגדור • הפצה: גז בע"מ • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.